

puto eundem esse qui mortuus proditionis damnatus est, ut scribit Plutarchus in Alcibiade. apud quem integrum habes Senarium poetæ cuiusdā, unde hic versus nostri Comici de Phrynicho sumptus videtur, saltem qui huc pertinet, est autem de domitoà Socratis disciplina Alcibiadis ingenio, ἐπιζ' ἀλέκτωρ δ' ἄλλον ὡς κλίνας πτερὸν, id est Obnoxiam alam flexit ut gallus tremens.

Σχόλια. Τάχα βαλλήσεις.] ῥίψεις λίθους δηλονότι ὀρχήμευρος. Σκέλος ἐράνιον.] ὡς αὐτὸ ἐπ' ἀφαντος Ἐσκέλος καὶ ὀπίδ' εἶξαντος τὸν ἑρωκίον.

CHRIST. Εκλακτίζων] Muliebris saltatio & velut ἐμμέλεια exarmata, dicebatur ἐκλακτίσμα, mollisque erat fracta & obscæna, (ut scitè notat in lib. Poeticæ Princeps literatorum Cæsar Scalliger) quia calce humerus erat superandus & regendæ partes pudendæ, similes ferè ei quæ apud Laconas βίεσις dicebatur, in qua nates calcibus impetebântur, ut diximus ad Lyfistratam, saltuumque numerus recenscebatur, ut cuidam saltationi inscriptum olim fuerit, & cani deinde in laudè solitū χίλια πόνα βιβάντες. Hefychius nō ἐκλακτίσμα sed ἐκλακτισμὸν vocat, aitque esse Choricum schema, & ὀρχησιν σωτόνον. Herodotus in Eratone, genus illud saltationis propter quod Hippoclidus excidit spe matrimonij, & (ut ipse ait scriptor) ἀπαρχήα ἢ γάμον, vocat Emmeliam, &, ut arbitror, ἐκλακτίσμα fuit, nam vitur his verbis, σκέλεισι ἐχειρονομεῖ. Quod cum vidisset speratus socer Clifthenes alium ascivit sibi generū, speratus verò ille fastidioso dicitur eum vltus Prouerbum peperit οὐ φροντίς ἰπ ποικιλίδη.

Σχόλια. Κοτυληδών.] ἐκκίνητος ἢ κοτυλήμας ἐρέφει. Ἀλλὰ μανικά παράματτα.] εἰπόντος αὐτοῦ ὅτι νῦν δὴ λέλυμαι χαλαρὰς ἡμομλίας τῆς κοτύλης, ἐπ' ἀγεί οὐ πᾶς ὅτι ἐκ ἐκλύσεως ἀλλὰ μανίας ἐστὶ παράματτα.

CHRIST. Μανικά παράματτα] Quia pater dixerat de laxitate κοτυληδόνος, & mobilem velut ἐκλυσίν commendarat. Filius inquit, non est ἐκλυσις sed verè ἐκυσσις & μανία. Sic enim Μανίαν ἐτιᾶ vocat Hippocrates. Paulò post ἀνείπω dicit, id est ἀνακηρύξω & ἀναγ' ορούσω.

Σχόλια. Ο μέλατος] ἐπ' ἀγαθὸν λέγει μέλατον. ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μέθης, ἢ Μέρανδρος Καρχηδονίους. ἀκείβωσ δ' ἐέοικε λέγειν. τέσσαρες μὲν δὴ εἰσιν. ἀλλ' οἱ τρεῖς χορευταί, Ξενοκλῆς ἢ ποιητής. κατὰ λέγει αὐτοῦ ἄλλως Φερεκράτης, τῆς τριᾶν οὐ μίθης.

BISETVS. Καταποθήσεται] κατὰ πίνω, μέλλων ἀχρηστος, κατὰ πῖσω, πῶσθ' τὸ κατὰ πῖω, καὶ κατὰ πῶσω, πῶσθ' τὸ καταπῶω ἀχρηστον, ἀντ' ἂν καταπῶωμαι ἐν χηῆσι. ὁ πῶσθ' ἀκείμενος καταπῶωσκα, ὡς πῶσθ' τὸ πῶω. Ἐκαταπέποκα, ὡς πῶσθ' τὸ πῶω, ἀμφὼ ἀχρηστα. ἐκ τέτων μάλιστα γίνεται τοτὲ μὲν τὸ καταπέπωμαι, ὅθεν τὸ ἀπλοῦ πῶωμαι, πῶωματος. τοτὲ δ' ἐ, τὸ καταπέπομαι, ὅθεν τὸν πῶωμαι, καὶ πῶσις, ἢ ὁ πότος, οὐ, καὶ ποτός, ἢ, ὄν. ὅθεν ὁ μέλλων πρότερος παθητικὸς καταποθήσεται. ὁ ἢ ἀόριστος β. ἐνεργητικὸς, ἐπιον, πῶσθ' τὸ πῶω, ὅθεν ὁ μ. β. πῶωμαι, ἀντὶ τ' πῶωμαι, πῶσθ' ἢ τέτων ἐν τοῖς ἀγῶ.

CHRIST. Ο μέλατος] Quattuor habuit filios Carcinus, sed de tribus tantum agit, qui erant χορευταί, nam quartus Xenocles poeta erat. Dixit autem μέλατος pro μέθης ut scæp' apud bonos auctores. Απολωλ' γ' ἀντὸν] Malim αὐτόν, & sic puto melius, festiuè autem ἐμμέλειαν κόνδ' ὕλιν dixit quia χειρονομός & manus ictum daret defustoriū, Sic videtur Euripides de Cyclope dixisse qui fo-

cius Vlyffis mandebat ῥυθμῶ τινι. Propriè autem ῥυθμός dicitur illa ἀρσις & θέσις eorum qui pedes & manu plaudunt, unde translatum ad pedes metricos. Ostendit autem quàm fuerint pusilli & tenues homunciones isti Carcinixæ, sed & tacitè innuit malum choreutem illum medium, cum ait ἐν πῶ ῥυθμῶ γ' οὐδ' ἐν puta οἶδ' ἐν voluisse addere.

Σχόλια. Ἐμμέλεια κόνδ' ὕλιν] ἐμμέλεια τραγική ὀρχησις, ὡς εἰ ἐλεγεῖν ἐμμέλεια ῥῶδ' ἤσ, εἴπε δὲ κόνδ' ὕλιν, δίδωμι αὐτῷ κόνδ' ὕλον καὶ ἀπολωλ' αὐτόν. μικρὸς γὰρ ὄντι καὶ λεπτός. Ἐν πῶ ῥυθμῶ γὰρ.] ἀντὶ τ' οὐδ' ἐν οἶδ' ἐν τοῦ ῥυθμοῦ. Καρκινίτης ἢ ὁς Καρκίνια, ὠφώνη δ' εἶπεν ὡς ὀφθαλμοῦ αὐτὸν δ' ἔβαλλον, πλὴν γὰρ Καρκίνιος πῶσθ' τὲς καρκίνες τοῦς λεγομῆους παγέρες.

BISETVS. Ἀλλ' ὠ ζυρέ] τὸ πλῆρες, ἀλλὰ ὠ οἶζυρέ, οἶζύω, τὸ θρηνώ, Ἐκακοπαθῶ, πῶσθ' τὸ οἶ θρηνητικὸν ἐπὶ ῥῆμα γίνεται οἶζω ὅθεν οἶζύω, καὶ διαλύσει οἶζύω, ὅθεν οἶζυς, καὶ οἶζυρός ἀνόματτα, οἶζυς, ἢ κακοπαθῆσα θρηνῶ ἐν ποιούτῃ. καὶ οἶζυρός, ὁ κακοπαθῶν, καὶ ἀθλιός.

Σχόλια. Οξίς ἢ φάλαγξ.] εἶδος ἀγρίων ὄξηρου ἢ ὄξις, ἄλλως, εἰς μικρὸν τὸν Φιλοκλέα καὶ Φαλάγγιον. δὴλον ἢ ἐκ τῆς Φερεκράτους ἀγρίων. καὶ Καρκίνος μὲν τις μὲν ὁ Ἔωρικος γῶς, ἢ ἂν ἢ αὐτῶ τρεῖς τινες. μικροί. κομῆται τότε καὶ νῦν εἰσὶ μικροὶ κομῆται. φίλαρχοι τότε παῖδες ἢ ἂν ὄντες νῦν φιλαρχικώτεροι. μὰ τ' Δι' οὐ τρεῖς τε ἐπὶ οἶοί εἰσιν οἱ τέτταρες. Ο πιννοτήρης.] πῶσθ' Ξενοκλέους ὁ λόγος. πιννοτήρης ἢ ἐκ ἄλλως ἀλλ' ἐπεὶ Καρκινίον τι ὄντι σῶνομον ἢ ἀεὶ ταύτη φοροδ' ἐχέμενον. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράω, ὁ πιννοτήρης τ' δ' ἐ μάντεως χωρῆ. ἄλλως, πίννα ὄσφρον ὄντι. τ' το ἴσποδ' ἐχεται Καρκίνος, καὶ ὅταν εἰσέλθῃ μικρὸν ἰχθύδιον δ' ἀνεῖ πλὴ πίνναν Ἐ συφέλλει τ' ὄσφρακον καὶ ἐναποκλείει τ' ἰχθύδιον. ἄλλως, οἱ μὲν ζῶντι λέγεται σῶνομον τὰ Καρκίνω τ' πιννοτήρηω οἱ ἢ αὐτὸν τ' Καρκίνον ὡς ὀπτηρωῦτα τ' πίνναν. φασὶ γ' ὅτι ἢ μὲν πίννα πῶσθ' τῶς ἀπίννας πῶσθ' τ' ἢ ἢ λῆλις ἀνοῖζυσι τ' ὄσφρακον, ἢ πλὴ θέρμῳ εἰσδ' ἐχέτ'. ὁ δ' ὀπτηρῶν εἰσέρχεται καὶ δ' ἀνεῖ αὐτῷ. ἢ δ' ἐ συφέλλει τὸ ὄσφρακον καὶ βιβρώσκειται ὑπ' αὐτῆ.

BISETVS. Αθλίωμος ἐν τῶ γ. τῆς Δειπνοθφ. αἱ πίννας ὀρθαί φύονται ἐκ τ' βυθῶ, ἐχέσι τε ἐν ἐαυτῶς τῶν πιννοφύλακα, αἱ μὲν καεῖδιον, αἱ ἢ καρκινίον. ἐ σφρόμεναί θάπτον διαφείροντ'. ἢ ἢ μὲν πίννη ὄσφρον ὄντι, ὁ ἢ πιννοτήρης, καρκίνος μικρός. Ἐ ἢ πίννη διασθ' ἔα τὸ ὄσφρακον, ἢ συχάστ' τῆς τῶς ἐπεισόντ' ἰχθύδια. ὁ ἢ πιννοτήρης παρεσθ' ὄντι εἰσέλθῃ τὶ δ' ἀνεῖ αὐτῷ ὡσπερ σημαίνων ἢ ἢ διηχέτ' ἐ συμμύει, καὶ ἔτω τὸ δόλο κηθῆν ἐν δον κατεθῆσι κοινή.

CHRIST. Ο πιννοτήρης] Sic vocat minimū natorum Carcini qui fortassis est Xenocles scriptor Tragediarum quem quartum præter tres alios esse diximus. Tamen Scholiastes Philoclen scribit & testem laudat Pherecrate ex fabula ἀγρίων (nescio an verus hic titulus fabulæ Pherecrateæ, nisi legas ἀγρίων, nam eam fabulā docuit) ut lucem nullam dispiciam in ista nomenclatura. Nos ad Irenam satis multa congeffimus de istis Carcinomatibus, sed quibus fides non est astruenda ut iuratis testibus, nihil statuimus iure perpetuo sed arbitrarie tantum. Cæterum cum ait hic noster ὄξις ἢ φάλαγξ, certè λοπάδα vel Patellam de genere concharum ὄξίδα, (ut puto) vocavit per φάλαγγα Cancrorum genus qui μάται dicuntur & nos vocamus Maris Araneum: fortassis autē Pinnoteret ab acumine dixit ὄξίδα.

Σχόλια. Τῶν ὀρχέλων.] ὀρχήλος εἶδος ὀρνέου μῆ-